

nemmelse af dens nære Ophør. Man kunde daglig istemme Franz d. førstes smertelig længselsfulde Klage: *C'est trop peu d'une vie pour tant d'amour!**)

... Hvis Alderdommen har Glæder, saa er de i al Fald ikke personlige; i Deltagelsen for andre, i sine nærmestes Kærlighed og ved at det gaar dem godt, kan man føle Glæde og Tilfredsstillelse. Alderdommen kan føle sig løftet ved det skønne i Kunsten, ved Videnskabens Fremskridt, ved Folkenes tiltagende, almindelige Velvære, naar det er den forundt at leve i Tider, hvor store fremskridende Udviklinger foregaar. Den kan finde en vis Trøst og Beroligelse i, at Virkeligheden arbejder paa Iværksættelsen af dens Idealer, og en Tilfredsstillelse ved, naar Arbejdet endnu lykkes for den, naar den ny Generation, som den lever iblandt, glæder sig derved, og det er unægtelig en Del. Glæden derimod, denne overvældende Glæde, hvoraf et Øjeblik's Nydelse kan erstatte En aarlange Sorger og Savn, hin Glæde, hvori Mennesket føler sig som et fuldkomment, for enhver Lykke, og kun alene for Lykken bestemt Væsen — denne Glæde er en Gang for alle nægtet Alderdommen. Selv om man i sin gamle Alder kan se tilbage paa en hæderlig og virksom Fortid, vil det næppe kunne nægtes, at man er gladere til Sinds med Ungdommens lange vide Udsigt for sig, end med en uflyttelig Skranke foran det matte Blik! Selv en Goethe siger jo:

Saa giv mig da de svundne Dage,
da selv jeg i min Vorden stod,
da svulmende min Fryd, min Klage
brød frem i Sange lig en Flod,
da Knoppens Løfter var saa mange,
da Verden laa i Morgenglød,
da jeg de tusend Blomster brød,
der myldred frem paa alle Vange.
Vel var jeg fattig, men mit Liv var rigt!
Jeg søgte Sandhed og var glad ved Digt.
Lad atter som i hine Dage
mig Lykkens Vemod vende rakt
med Hadets Kraft og Elskovs Magt!
Giv mig min Ungdoms Tid tilbage!**)

Mærkelig nok skulde Dr. Edvard Lasker, Alderdommens Lovsynger, gaa bort i sine yngre Aar, medens Fanny Lewald (f. 1811 d. 1888) opnaaede en ret anselig Alder og var arbejdskraftig til det sidste. Hun efterlod en ufuldendt Novelle, der er udkommen efter hendes Død.

—n—m—.

*) Et Liv er altfor lidt til saa megen Kærlighed.

**) Faust: P. Hansens Oversættelse.